

Panium - Numărul șase

Repere profetice în Daniel 11: Prăbușirea URSS, Legea Duminicală și ascensiunea Romei moderne

Jeff Pippenger
2025-03-09

Od momentu upadku ZSRR w 1989 roku wypełnił się czterdziesty werset jedenastego rozdziału Księgi Daniela. Werset czterdziesty pierwszy oznacza ustawę niedzielną w Stanach Zjednoczonych, podobnie jak werset szesnasty. Od 1989 roku aż do ustawy niedzielnej w Stanach Zjednoczonych werset czterdziesty pozostaje pusty. Upadek ZSRR w 1989 roku został także wskazany w dziesiątym wersecie jedenastego rozdziału Księgi Daniela, który początkowo wypełnił się w osobie Antiocha Wielkiego.

Антиох III Великий, Селевкидският „цар на север“, управляваше от 223–187 г. пр. Хр. и се стремеше да си възвърне териториите, загубени от Птолемиите („царя на юг“) след Третата сирийска война (246–241 г. пр. Хр.). Неговият поход в Четвъртата сирийска война (219–217 г. пр. Хр.) имаше за цел да си върне Койле-Сирия, Финикия и Палестина. През 219 г. пр. Хр. Антиох потегли на юг, превземайки Селевкия Пиерия, Тир и Птолемиада (Акра), като си възвърна крайбрежните крепости. През 218 г. пр. Хр. той напредна още повече, като превзе Филадельфия (Аман) и настъпи към границата на Египет, с намерение да си върне изгубените селевкидски земи чак до Газа. Антиох прекрати похода си през 218 г. пр. Хр., като затвърди завоеванията си и се подготви за решителен тласък. Птолемей IV Филопатор, птолемеевият цар, събра войска, за да го посрещне, подсилена с египетски части. Десети стих на единадесета глава от Даниил представя това движение на Антиох, като по този начин предизобразява разпадането на СССР през 1989 г. и служи като прообраз на четиридесети стих.

Dar fiii lui se vor ridica și vor aduna o mulțime de mari oștiri; și unul va veni negreșit, va năvăli și va trece mai departe; apoi se va întoarce și se va aprinde din nou, până la cetățuia lui.
Daniel 11:10.

Când împăratul de la miazănoapte din versetul patruzeci „se revarsă și trece mai departe”, aceasta corespunde împăratului de la miazănoapte din versetul zece, care „se revarsă și trece prin”. În ambele versete este vorba despre aceleași cuvinte ebraice, care sunt doar traduse puțin diferit. Este aceeași expresie care se găsește în Isaia 8:8.

Și el va trece prin Iuda; va năvăli și va trece peste, va ajunge până la gât; și întinderea aripilor lui va umple lățimea țării tale, o, Emanuel. Isaia 8:8.

Fiecare dintre cele trei versete identifică un împărat de la miazăzi care este înfrânt de un împărat de la miazănoapte. Antiohus, împăratul de la miazănoapte, biruiește asupra lui Ptolemeu, împăratul de la miazăzi, așa cum Sanherib a biruit asupra lui Iuda, împăratul de la miazăzi, și așa cum împăratul de la miazănoapte din versetul patruzeci a măturat URSS-ul în 1989. Trei versete, împreună cu cele

trei împliniri istorice ale acestor versete, identifică „vremea sfârșitului” în 1989. Astfel, versetul zece este 1989, iar versetul șaisprezece este legea duminicală în Statele Unite, după cum este și versetul patruzeci și unu.

Versetele unsprezece până la cincisprezece constituie un pasaj al Scripturii care are, de asemenea, o împlinire istorică ce identifică repere profetice specifice în cadrul istoriei ascunse a versetului patruzeci. Înainte de legea duminicală din Statele Unite, dar după 1989, bătălia de la Rafia și urmările ei sunt prezentate în versetele unsprezece și doisprezece, iar bătălia de la Panium este prezentată în versetele treisprezece până la cincisprezece.

Legea duminicală este timpul rânduit; căci atunci rana de moarte a papalității este vindecată, iar papa se întoarce pe tronul pământului. Acea împuternicire a fost prefigurată prin întronarea papalității în 538 și prin întronarea Romei păgâne la bătălia de la Actium. Odată întronată în sens profetic, Roma păgână a domnit în mod suveran timp de 360 de ani. Odată ce papalitatea a fost întronată în 538, ea a domnit în mod suveran timp de o mie două sute șaiszeci de ani. Odată ce rana de moarte este vindecată la legea duminicală, papalitatea va domni în mod suveran timp de 42 de luni simbolice.

Și am văzut unul dintre capetele lui ca și cum ar fi fost rănit de moarte; și rana lui de moarte a fost vindecată; și tot pământul se mira după fiară. Și s-au închinat balaurului, care a dat putere fiarei; și s-au închinat fiarei, zicând: Cine este ca fiara? și cine poate să facă război cu ea? Și i s-a dat o gură care rostea lucruri mari și hule; și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni. Apocalipsa 13:3–5.

Versetul 27 spune „amândoi” despre acești împărați:

Și inima acestor doi împărați va fi pusă pe a face răul și vor grăi minciuni la aceeași masă; dar aceasta nu va izbuti, căci sfârșitul va fi tot la vremea hotărâtă. Daniel 11:27.

Cei doi împărați din versetul douăzeci și șapte sunt împărații din cele două versete precedente, care ulterior au purtat bătălia de la Actium.

I on će podići svoju silu i svoju hrabrost protiv cara juga s velikom vojskom; a car juga bit će potaknut na boj s vojskom vrlo velikom i silnom; ali neće opstati, jer će skovati naume protiv njega. Da, oni koji jedu od dijela njegova jela uništit će ga, i njegova će vojska poplaviti; i mnogi će pasti pobijeni. Daniel 11:25, 26.

Așadar, versetul douăzeci și șapte creează o anomalie care trebuie înțeleasă înainte de a continua. În versetul douăzeci și patru, „vremea” reprezintă o perioadă de 360 de ani, începând cu bătălia de la Actium și încheindu-se la vremea hotărâtă, în anul 330.

Regele din sud, în luptă, era Cleopatra, care se afla într-o alianță cu Marc Antoniu. Octavius era regele din nord, care avea să-i înfrângă pe amândoi. La vremea hotărâtă (31 î.Hr.), cei doi regi, care mai înainte șezuseră la aceeași masă și își spususeră minciuni unul altuia, aveau să se înfrunte în bătălia de la Actium.

Cei doi împărați la masă se aliniază cu istoria bătăliei de la Panium (versetele 13 până la 15), unde a existat o alianță între Antiohus Magnus și Filip al Macedoniei. Acea alianță istorică corespunde cu alianța simbolică reprezentată în numele Paniumului din vremea lui Hristos—Cezareea lui Filip. Alianța este reprezentată și în versetul patruzeci, când URSS este măturată în 1989 printr-o alianță între Reagan și papa Ioan Paul al II-lea. Cei doi împărați își spun minciuni unul altuia înainte de anul 31 î.Hr., ceea ce se aliniază cu legea duminicală din Statele Unite și, prin urmare, minciunile lor au loc înainte de versetul șaisprezece, în timpul istoriei reprezentate de versetele treisprezece până la cincisprezece, care s-au împlinit la bătălia de la Panium la șaptesprezece ani după bătălia de la Rafia și cu o sută treizeci și șapte de ani înainte ca Pompei să cucerească Ierusalimul în împlinirea versetului șaisprezece.

În versetul douăzeci și opt, Octavius, biruitorul atât asupra Cleopatrei (împăratul de la miazăzi), cât și asupra lui Marc Antoniu, „se va întoarce în țara sa cu mari bogății; și inima lui va fi împotriva legământului celui sfânt; va face mari isprăvi și se va întoarce în țara sa.” Uriah Smith identifică aceste două biruințe ca fiind Actium, în anul 31 î.Hr., și distrugerea Ierusalimului, în anul 70 d.Hr. Prin urmare, versetul douăzeci și opt identifică o istorie care începe cu bătălia de la Actium, care este începutul celor 360 de ani, și cu distrugerea Ierusalimului în anul 70 d.Hr.

Apoi se va întoarce în țara sa cu mari bogății; și inima lui va fi împotriva sfântului legământ; și va săvârși mari isprăvi, apoi se va întoarce în țara sa. Daniel 11:28.

A última frase do versículo vinte e quatro (até por um tempo) em diante representa uma linha histórica que começou em 31 a.C. e se conclui na última frase do versículo trinta e um (porão a abominação desoladora), a qual se cumpriu em 538. A linha começa com a batalha de Áccio, que assinala o início de Roma pagã governando supremamente por trezentos e sessenta anos. A linha termina em 538, com Roma papal começando a governar supremamente por mil duzentos e sessenta anos. Dentro dos versículos e da história que cumpriu os versículos, o tempo determinado em 330 representa uma divisão na história de Roma pagã como o quarto reino da profecia bíblica. Após o período inicial de governo supremo por trezentos e sessenta anos, seguem-se duzentos e oito anos de desintegração do império, antes de o papado assumir o trono no versículo trinta e um, no ano 538. Na sequência desses oito versículos, somente o versículo vinte e sete identifica um cumprimento histórico que ocorreu antes da batalha de Áccio em 31 a.C.

Versetul douăzeci și șapte identifică o întâlnire între doi împărați înaintea „vremii hotărâte”, iar versetul douăzeci și nouă identifică o „vreme hotărâtă”. „Vremea hotărâtă” din versetul douăzeci și șapte este începutul perioadei de trei sute șaiszeci de ani, iar „vremea hotărâtă” din versetul douăzeci și nouă este sfârșitul perioadei de trei sute șaiszeci de ani. Începutul și sfârșitul reprezintă o „vreme hotărâtă”.

Împuternicirea Romei păgâne a început atunci când a cucerit al treilea obstacol geografic, așa cum este reprezentat în Daniel 8:9.

Și dintr-unul dintre ele a ieșit un corn mic, care a crescut nespus de mare spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea plăcută. Daniel 8:9.

Împuternicirea a început la bătălia de la Actium și cu supunerea ulterioară a împăratului de la miazăzi (Egipt), din versetul nouă al capitolului opt.

Sfârșitul domniei Romei păgâne ca a patra împărăție a profeției biblice s-a încheiat în anul 538, când Roma papală a biruit al treilea său obstacol geografic. Întreaga perioadă de cinci sute șaiszeci și opt de ani, de la bătălia de la Actium până în 538, începe cu Roma păgână cucerindu-și al treilea obstacol și devenind a patra împărăție a profeției biblice și se încheie când Roma papală își cucerește al treilea obstacol geografic.

În calitate de a patra împărăție a profeției biblice, istoria reprezentată identifică două perioade: prima, când Roma se înalță pe sine, urmată de o perioadă care descrie căderea Romei. Începutul primei perioade de înălțare este și începutul întregii perioade în care Roma păgână a domnit ca a patra împărăție a profeției biblice. Prima perioadă a înălțării Romei începe și se încheie cu un timp hotărât și, de asemenea, începe odată cu unirea împărățiilor de la miazănoapte și de la miazăzi. Ea se încheie cu împărțirea într-o împărăție de răsărit și o împărăție de apus. Începând și încheindu-se cu un timp hotărât, iar începutul și sfârșitul reprezentând cele patru diviziuni ale împărăției lui Alexandru.

Cele două vremi hotărâte din versetele douăzeci și șapte și douăzeci și nouă reprezintă un reper de început și de sfârșit, care descrie perioada în care Roma domnește în mod suprem. La legea duminicală din Statele Unite, în împlinirea versetului patruzeci și unu și a versetului șaisprezece din Daniel unsprezece, începe perioada în care Roma modernă domnește în mod suprem timp de patruzeci și două de luni simbolice. Prima vreme hotărâtă din versetul douăzeci și șapte este legea duminicală din Statele Unite, iar a doua vreme hotărâtă reprezintă momentul când ultima națiune de pe pământ urmează exemplul Statelor Unite și impune ultima lege duminicală și, făcând astfel, identifică aplicarea la nivel mondial a sabatului idol.

Acele două semne profetice de hotar sunt legea duminicală din Statele Unite până la aplicarea la nivel mondial a legii duminicale, iar acele două legi duminicale sunt cele două vremi hotărâte din versetele douăzeci și șapte și douăzeci și nouă. Prima vreme hotărâtă din versetul douăzeci și șapte a fost, de asemenea, prefigurată de legea duminicală a lui Constantin din 321, iar legea duminicală papală de la Conciliul de la Orléans din 538 reprezintă legea duminicală mondială.

ในบริบทของข้อสิบสามถึงข้อสิบห้า ยุทธการแห่งปาเนียมคือประวัติศาสตร์ที่มาก่อนกฎวันอาทิตย์ในข้อสิบหก ภายในประวัติศาสตร์นั้น การพบกันของกษัตริย์ทั้งสองผู้มาต่อกันก็สำเร็จเป็นจริง ข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในข้อสิบถึงข้อสิบหก ข้อเหล่านี้ระบุสงครามซีเรียครั้งที่สี่ไว้ในข้อสิบ ยุทธการแห่งราเฟียในข้อสิบเอ็ด และเหตุการณ์ภายหลังยุทธการนั้นในข้อสิบสอง ข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ในปี 200 ก่อนคริสตกาล เมื่อยุทธการแห่งปาเนียมสำเร็จเป็นจริง และเมื่อโรมนอกศาสนาซึ่งถูกแทนด้วยพวกโจรแห่งชนชาติของท่าน ได้เข้าสู่คำพยากรณ์นั้น

Daniel 11:40 identifică prăbușirea URSS în 1989, iar versetul 16 identifică legea duminicală din Statele Unite. Întâlnirea dintre doi împărați care își spun minciuni unul altuia înainte de vremea hotărâtă, care a fost bătălia de la Actium, are loc în cadrul istoriei versetului 40, care urmează după timpul sfârșitului din 1989 și se încheie la legea duminicală din Statele Unite. Versetul 27 este un

semn de hotar în istoria ascunsă a versetului 40, având loc după 1989, dar înainte de legea duminicală. „Întâlnirea” din versetul 27 este un semn de hotar înaintea împuternicirii Romei la legea duminicală. Există mai multe semne de hotar care conduc până la împuternicirea papalității în 538, iar aceste semne de hotar au loc, de asemenea, înainte de vremea hotărâtă. Unul dintre aceste semne de hotar profetice este decretul lui Iustinian din 533, care a împlinit referirea din versetul 30 la „înțelegerea cu cei ce părăsesc legământul”.

Celelalte repere profetice care conduc la vremea hotărâtă în istoria Romei păgâne sunt anul 330, când Roma păgână a doborât și, în același timp, a dat puterii papale „scaunul”; în 496, Clovis și-a dat „puterea” papalității. În împlinirea capitolului șapte din Daniel, Roma păgână a înlăturat „trei coarne” pentru papalitate, ultimul fiind îndepărtarea ostrogoților din cetatea Romei în 538. În 508, religia păgânismului a fost pusă deoparte ca religie legală a imperiului și a fost înlocuită cu catolicismul. Anul 538 reprezintă legea duminicală din versetul patruzeci și unu, iar 496 reprezintă anul 1989, când Reagan, asemenea lui Clovis, și-a dedicat puterea papei Romei. Anul 330 identifică legea duminicală, căci acolo papalitatea se întoarce la scaunul autorității.

Ibi biranga ko byombi 538 na 330 bigereranya igihe cyagenwe, ari cyo mirongo ya cumi n'itandatu n'iya mirongo ine n'umwe. 496 bigereranya 1989, hasohoye umurongo wa cumi n'uwa mirongo ine muri Daniyeli cumi n'umwe no muri Yesaya 8:8. 508 biranga igihe idini ry'ubwami ryashyizwe ku ruhande kugira ngo hasimburwe Gatolika. Guhera kuri Clovis mu 496 kugeza mu 508, herekanywe ikurwaho rikomeza buhoro buhoro n'isimburwa ry'idini ryemewe n'amategeko ry'ubwami. Mu mateka atangirira mu 330, ugusenyuka kugenda gukomeza kwa Roma y'Iburengerazuba kugereranywa n'amakondera ane ya mbere, bityo bikagaragaza ukurimbuka kugenda gukomeza gutangira ku itegeko ryo ku cyumweru muri Leta Zunze Ubumwe za Amerika.

Căderea progresivă a Romei păgâne după legea duminicală a lui Constantin din anul 321 ilustrează căderea Statelor Unite ca a șasea împărăție a profeției biblice, care ajunge la legea duminicală. Apoi, asupra Statelor Unite sunt aduse cele patru judecăți ale trâmbițelor, așa cum le-a identificat Sora White când afirmă că „apostazia națională va fi urmată de ruină națională”. Ezechiel adaugă mărturie despre o pedeapsă întreită în patru feluri.

Și cuvântul Domnului a venit din nou la mine, zicând: Fiul omului, când țara păcătuiește împotriva Mea prin nelegiuire grea, atunci Îmi voi întinde mâna împotriva ei, îi voi frânge toiagul pâinii, voi trimite foamete asupra ei și voi nimici din ea om și dobitoc. Chiar dacă acești trei oameni, Noe, Daniel și Iov, ar fi în ea, ei și-ar scăpa numai sufletele lor prin dreptatea lor, zice Domnul Dumnezeu. Dacă voi face să treacă prin țară fiare sălbatice primejdioase și ele o vor pustii, astfel încât să ajungă o pustietate prin care nimeni să nu poată trece din pricina fiarelor, chiar dacă acești trei oameni ar fi în ea, pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, ei nu vor scăpa nici fii, nici fiice; numai ei vor fi scăpați, dar țara va fi pustiită. Sau dacă voi aduce sabia asupra acelei țări și voi zice: Sabie, treci prin țară! astfel încât voi nimici din ea om și dobitoc, chiar dacă acești trei oameni ar fi în ea, pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, ei nu vor scăpa nici fii, nici fiice, ci numai ei înșiși vor fi scăpați. Sau dacă voi trimite ciumă în țara aceea și Îmi voi vărsa urgia asupra ei în sânge, ca să nimicesc din ea om și dobitoc, chiar dacă Noe, Daniel și Iov ar fi în ea, pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, ei nu vor scăpa nici fiu,

nici fiică; ci își vor scăpa numai sufletele lor prin dreptatea lor. Căci așa zice Domnul Dumnezeu: Cu cât mai mult când voi trimite asupra Ierusalimului cele patru judecăți cumplite ale Mele: sabia, foamea, fiara sălbatică și ciuma, ca să nimicesc din el om și dobitoc! Totuși, iată, în el va rămâne o rămășiță care va fi scoasă afară, fii și fiice; iată, ei vor ieși la voi și le veți vedea calea și faptele; și vă veți mângâia cu privire la răul pe care l-am adus asupra Ierusalimului, da, cu privire la tot ce am adus asupra lui. Ei vă vor mângâia când veți vedea căile și faptele lor; și veți cunoaște că n-am făcut fără temei tot ce am făcut în el, zice Domnul Dumnezeu. Ezechiel 14:12–23.

Vom continua aceste considerații în articolul următor.